

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata rozšírená komora)
zo 14. apríla 2005 *

Vo veci T-88/01,

Sniace, SA, so sídlom v Madride (Španielsko), v zastúpení: J. Baró Fuentes,
M. Gómez de Liaño y Botella a F. Rodríguez Carretero, advokáti,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Triantafyllou a J. Buendía
Sierra, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: španielčina.

ktorú v konaní podporujú:

Rakúska republika, v zastúpení: H. Dossi a M. Burgstaller, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG, so sídlom v Heiligenkreuz im Lafnitztal (Rakúsko),

a

Spolková krajina Burgenland (Rakúsko), v zastúpení: U. Soltész, advokát,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2001/102/ES z 19. júla 2000 o štátnej pomoci Rakúska v prospech Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (Ú. v. ES L 38, 2001, s. 33),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
(piata rozšírená komora),

v zložení: predsedníčka komory P. Lindh, sudcovia R. García-Valdecasas,
J. D. Cooke, P. Mengozzi a M. E. Martins Ribeiro,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. júna 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

Skutkový stav

- 1 Sniace SA (ďalej len „žalobca“) je španielskou spoločnosťou, ktorá sa zaoberá predovšetkým výrobou a predajom umelých a syntetických vlákien, celulózy, celulóзовých vlákien (viskózová striž), polyamidových nekonečných nití, netkanej plste, ako aj síranu sodného, lesným hospodárstvom a spoločnou výrobou elektrickej energie.

- 2 Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (ďalej len „LLG“) je rakúskou dcérskou spoločnosťou rakúskej spoločnosti Lenzing AG, ktorá vyrába predovšetkým vlákna viskózy a modalu. LLG sa zaoberá výrobou a predajom lyocellu, nového typu vlákna, vyrábaného z čistej prírodnej celulózy. Toto vlákno je tiež vyrábané britskou spoločnosťou Courtaulds plc, ktorá ho predáva pod názvom „Tencel“.

- 3 V roku 1995 začala LLG výstavbu továrne na výrobu lyocellu v rámci priemyselného parku v Heiligenkreuz-Szentgotthárd, ktorý sa nachádza v pohraničnej zóne medzi Rakúskom a Maďarskom. Továreň je umiestnená v rakúskej časti zóny v Land Burgenland.

- 4 V roku 1995 rakúska verejnoprávna organizácia Wirtschaftsbeteiligungs AG (ďalej len „WiBAG“) oficiálne oznámila Komisii svoj zámer poskytnúť verejnú pomoc spoločnosti LLG v prospech investičného projektu. Listom z 30. augusta 1995 Rakúska republika oznámila Komisii, že táto pomoc bude poskytnutá v rámci systému pomoci s regionálnym účelom s referenčným číslom N 589/95, schváleného Komisiou listom z 3. augusta 1995. Listom z 5. októbra 1995 Komisia informovala Rakúsku republiku o tom, že individuálne oznámenie o pomoci plánovanej vo forme subvencií nie je nevyhnutné, keďže podlieha systému povolených pomoci, pritom ju však vyzvala, aby neposkytovala LLG pomoc vo forme záruk bez toho, aby ju o tom vopred informovala.

- 5 Dňa 21. apríla 1997 rakúske orgány adresovali Komisii formuláre žiadostí o spolufinancovanie prostredníctvom Európskeho fondu pre regionálny rozvoj (EFRR) vo vzťahu k dvom veľkým investičným projektom v priemyselnom parku, ktoré mali realizovať Business Park Heiligenkreuz GmbH (ďalej len „BPH“) a Wirtschaftspark Heiligenkreuz Servicegesellschaft mbH (ďalej len „WHS“).

- 6 Komisia sa na základe údajov uvedených v týchto formulároch, ako aj v zmluve uzavretej roku 1995 medzi spolkovou krajinou Burgenland a LLG, rozhodla znova preskúmať vec týkajúcu sa pomoci poskytnutej LLG. Potom, ako sa stretla s rakúskymi orgánmi, a po výmene korešpondencie s nimi, rozhodla Komisia túto vec zapísať na zoznam neoznámených pomoci. Neskôr došlo k ďalším stretnutiam a k ďalšej výmene korešpondencie medzi Komisiou a rakúskymi orgánmi.
- 7 Listom z 29. októbra 1998 informovala Komisia rakúsku vládu o svojom rozhodnutí zo 14. októbra 1998 o začatí konania uvedeného v článku 93 ods. 2 Zmluvy ES (teraz článok 88 ods. 2 ES) v súvislosti s rôznymi opatreniami prijatými rakúskymi orgánmi v prospech LLG (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“). Predmetné opatrenia pozostávali zo štátnej záruky na subvencie a z pôžičiek vo výške 50,3 miliónov eur, výhodnej ceny 4,4 eur za meter štvorcový za 120 ha priemyselného pozemku a zo záruk pevnej ceny za základné kolektívne služby počas 30 rokov. Komisia nariadila rakúskej vláde v súlade s princípmi stanovenými Súdnym dvorom v rozsudku z 13. apríla 1994, Nemecko a Pleuger Worthington/Komisia (C-324/90 a C-342/90, Zb. s. I-1173), aby jej oznámila určité údaje, aby mohla posúdiť súlad týchto opatrení so spoločným trhom.
- 8 Komisia rakúskej vláde tiež nariadila v súlade s princípmi stanovenými Súdnym dvorom v rozsudku z 5. októbra 1994, Taliansko/Komisia, nazývanom „Italgrani“ (C-47/91, Zb. s. I-4635, body 21 až 24), aby jej predložila súbor informácií, ktoré by Komisii umožnili posúdiť, či určité ďalšie opatrenia prijaté rakúskymi orgánmi v prospech LLG boli prijaté v rámci systému povolených alebo existujúcich pomoci. Ostatné členské štáty a oprávnené subjekty boli informované o začatí tohto konania a listom uverejneným v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* z 13. januára 1999 (Ú. v. ES C 9, s. 6) boli vyzvané, aby predložili svoje prípadné pripomienky.

- 9 Rakúska vláda na tento list Komisie odpovedala listami z 15. marca a 16. a 28. apríla 1999. Pripomienky predložili tiež Spojené kráľovstvo a ďalšie oprávnené subjekty, medzi ktorých patrí aj žalobca (listom z 12. februára 1999).
- 10 Komisia potom, ako preskúmala informácie, ktoré jej boli predložené rakúskymi orgánmi, informovala listom zo 14. júla 1999 rakúsku vládu o svojom rozhodnutí z 23. júna 1999 o rozšírení konania, ktoré začala na základe článku 88 ods. 2 ES (ďalej len rozhodnutie o rozšírení konania), o štyri ďalšie opatrenia prijaté v prospech LLG. Ide o nasledujúce opatrenia: investičná pomoc ad hoc vo výške 0,4 milióna eur na nákup pozemku, tiché účasníctvo v hodnote 21,8 milióna eur, vypovedateľné len po uplynutí obdobia 30 rokov a s výnosom 1 % ročne, pomoc v neznámej výške na výstavbu vlastnej infraštruktúry podniku a pomoc na environmentálne účely vo výške 5,4 milióna eur; v súvislosti s ktorou je možné, že bola udelená v rozpore s jestvujúcim systémom pomoci. Komisia vyzvala rakúsku vládu, aby predložila svoje pripomienky. Ostatné členské štáty a oprávnené subjekty boli informované o rozšírení konania a listom, ktorý bol uverejnený v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* zo 4. septembra 1999 (Ú. v. ES C 253, s. 4) boli vyzvané k predloženiu svojich prípadných pripomienok. Rakúska vláda predložila svoje pripomienky listom zo 4. októbra 1999 (Ú. v. ES C 253, s. 4). Pripomienky predložili tiež Spojené kráľovstvo a ďalšie oprávnené subjekty, medzi ktorých patrí aj žalobca (listom zo 4. októbra 1999). Rakúska vláda predložila dodatočné informácie listami z 25. februára a 27. apríla 2000.
- 11 Komisia prijala 19. júla 2000 rozhodnutie 2001/102/ES o štátnej pomoci Rakúska v prospech LLG (Ú. v. ES L 38, 2001, s. 33, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

12 Výrok tohto rozhodnutia znie:

„Prvý článok

Pomoci, ktoré Rakúsko poskytlo... (LLG) v Heiligenkreuz vytvorením záruk vo výške 35,80 miliónov eur [záruka konzorcia komerčných bánk a štátnych bánk vo výške 21,8 miliónov eur a tri záruky... (WHS) vo výške 1,4 milióna eur, 10,35 miliónov eur a 2,25 miliónov eur], ako aj cena 4,4 eur za meter štvorcový na kúpu priemyselného pozemku s rozlohou 120 ha, záruky pevných cien spolkovej krajiny... Burgenland na poskytovanie kolektívnych služieb a pomoc v neznámej výške vo forme výstavby vlastnej infraštruktúry podniku, nie sú štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 [ES].

Článok 2

Pomoc poskytnutá Rakúskom v prospech LLG vytvorením záruky vo výške 14,5 miliónov eur zo strany WiBAG je v súlade s pravidlom [s referenčným číslom] N 542/95 o zárukách a bola schválená Komisiou.

Pomoc na environmentálne účely vo výške 5,37 miliónov eur je v súlade s pravidlom [s referenčným číslom] N 93/148 o financovaní ochrany životného prostredia a bola schválená Komisiou.

Článok 3

Individuálne pomoci schválené Rakúskom vo výške 0,4 milióna eur vo forme pomoci pri nadobudnutí pozemku a vo výške 21,8 miliónov eur vo forme tichého účastníctva sú zlučiteľné so spoločným trhom.

Článok 4

Adresátom tohto rozhodnutia je Rakúska republika.“

Konanie

- 13 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 17. apríla 2001 podal žalobca túto žalobu.

- 14 Aktmi doručenými do kancelárie postupne 6. júna, 16. a 26. júla 2001 podali LLG, Rakúska republika a spolková krajina Burgenland návrhy, na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie.

- 15 Listom zo 16. októbra 2001 podal žalobca návrh na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania, ktorého predmetom bolo, aby Komisia poskytla súbor dokumentov uvedených vo vyjadrení odporcu a v spornom rozhodnutí, ako aj isté informácie, predovšetkým v súvislosti s obchodom s predmetnými výrobkami. Komisia bola 14. novembra 2001 v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzvaná, aby predložila niektoré z týchto dokumentov. Komisia tomuto návrhu v stanovenej lehote vyhověla.
- 16 Listom z 10. decembra 2001 požiadal žalobca, aby určité informácie uvedené v prílohách 14 a 15 svojho návrhu boli voči LLG, Rakúskej republike a spolkovej krajine Burgenland považované za dôverné.
- 17 Predseda piatej rozšírenej komory vyhověl uznesením z 18. februára 2002 návrhom na vstup vedľajších účastníkov do konania a žiadosti o dôverné zaobchádzanie.
- 18 LLG a spolková krajina Burgenland podali 21. mája 2002 spoločné vyjadrenie vedľajších účastníkov konania.
- 19 Rakúska republika podala 23. mája 2002 svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania.
- 20 Komisia podala svoje pripomienky k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania 19. júla 2002, žalobca tak urobil 6. septembra 2002.
- 21 Na základe správy sudcu spravodajcu rozhodol Súd prvého stupňa (piata rozšírená komora) o začatí ústnej časti konania.

- 22 Na pojednávaní 17. júna 2004 boli vypočuté ústne prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky Súdu prvého stupňa.

Návrhy účastníkov konania

- 23 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,

- zrušil článok 1 sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom Komisia rozhodla, že vytvorenie záruky vo výške 35,8 milióna eur nie je štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES,

- zrušil článok 2 sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom Komisia rozhodla, že pomoc poskytnutá Rakúskou republikou v prospech LLG vytvorením záruky vo výške 14,5 milióna eur zo strany WiBAG je v súlade s pravidlom s referenčným číslom N 542/95 o zárukách a je schválená Komisiou,

- zrušil článok 3 sporného rozhodnutia,

- subsidiárne zrušil článok 1 sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom Komisia rozhodla, že záruka pevnej ceny zo strany spolkovej krajiny Burgenland za poskytnutie kolektívnych služieb a pomoc v neznámej výške vo forme vytvorenia vlastnej infraštruktúry podniku nie sú štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES,

- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

24 Vo svojej replike žalobca tiež navrhuje, aby Súd prvého stupňa zrušil článok 2 sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom Komisia rozhodla, že pomoc na environmentálne účely vo výške 5,37 miliónov eur je v súlade s pravidlom s referenčným číslom N 93/148 o financovaní ochrany životného prostredia a je schválená Komisiou.

25 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol nepodložené dôvody a nové dôvody, na ktoré sa žalobca odvoláva, ako neprípustné,

- v každom prípade zamietol žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu,

- zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

26 Vedľajší účastníci konania navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako neprípustnú a v každom prípade ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

O prípustnosti

Tvrdenia účastníkov konania

27 Vedľajší účastníci konania spochybňujú prípustnosť žaloby vzhľadom na to, že žalobcu sa sporné rozhodnutie osobne nedotýka.

28 Rakúska republika pripomína, že v oblasti kontroly štátnych pomoci sa rozhodnutie Komisie, ktorým sa končí konanie začaté na základe článku 88 ods. 2 ES, osobne týka podnikov, ktoré podali sťažnosť, na základe ktorej sa toto konanie začalo a ktorých pripomienky — ktoré ovplyvnili priebeh konania — boli vypočuté, avšak len vtedy, ak je ich postavenie na trhu podstatne ovplyvnené opatrením pomoci, ktoré je predmetom tohto rozhodnutia (rozsudok Súdneho dvora z 28. januára 1986, COFAZ a i./Komisia, 169/84, Zb. s. 391, body 24 a 25).

- 29 Rakúska republika tvrdí, že po prvé, skutočnosť, že žalobca je oprávneným subjektom v zmysle článku 88 ods. 2 ES, ho neoprávňuje konať proti spornému rozhodnutiu. Pripomína, že podľa ustálenej judikatúry fyzická alebo právnická osoba môže byť osobne dotknutá ako oprávnený subjekt len rozhodnutím Komisie, ktorým sa zamietá začať štádium skúmania pomoci uvedené v článku 88 ods. 2 ES (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. septembra 1998, BP Chemicals/Komisia, T-11/95, Zb. s. II-3235, body 88 a 89). V tomto prípade by totiž táto osoba mohla dosiahnuť svoje procesné záruky len vtedy, ak by mala možnosť napadnúť toto rozhodnutie pred súdom Spoločenstva (rozsudok BP Chemicals/Komisia, už citovaný, bod 89). Ak, ako je tomu v tomto prípade, však Komisia prijala rozhodnutie o začatí štádia skúmania, oprávneným subjektom boli účinne poskytnuté ich procesné záruky, a teda vzhľadom na túto jedinú okolnosť nemôžu byť viac považovaní za osobne ovplyvnených týmto rozhodnutím.
- 30 Rakúska republika dodáva, že účasť žalobcu na konaní podľa článku 88 ods. 2 ES nepostačuje na to, aby bol vyčlenený obdobným spôsobom ako adresát napadnutého rozhodnutia (rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. februára 1999, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen a Hapag-Lloyd/Komisia, T-86/96, Zb. s. II-179, bod 50). Z judikatúry totiž vyplýva, že vo veciach štátnej pomoci účasť na takomto konaní predstavuje podľa okolností len jeden z prvkov, na základe ktorých možno určiť, že fyzická alebo právnická osoba je osobne ovplyvnená rozhodnutím, ktorého zrušenie žiada (rozsudok COFAZ a i./Komisia, už citovaný, bod 25, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 18. februára 1998, Comité d'entreprise de la Société française de production a i./Komisia, T-189/97, Zb. s. II-335, bod 44).
- 31 Po druhé, Rakúska republika tvrdí, že žalobca nie je oprávnený zakladať svoje tvrdenia na skutočnosti, že jeho záujmy sú ovplyvnené prijatím sporných opatrení v zmysle rozsudku Súdneho dvora zo 14. novembra 1984, Intermills/Komisia (323/82, Zb. s. 3809, bod 16). Časť tohto rozsudku, na ktorú sa poukazuje, sa v skutočnosti netýka otázky aktívnej legitímácie.

- 32 Po tretie, Rakúska republika uvádza, že žalobca nepreukázal, že jeho pozícia na trhu je výrazne ovplyvnená spornými rozhodnutiami. Pripomína, že tieto opatrenia sa týkajú výlučne výstavby továrne produkujúcej lyocell, výrobok, ktorý žalobca nevyrába. Rakúska republika dodáva, že nejestvuje žiaden konkrétny konkurenčný vzťah medzi týmto výrobkom a výrobkami žalobcu. Konkrétne tvrdí, že Komisia v spornom rozhodnutí správne konštatovala, že vlákna viskózy a lyocell patria do dvoch rôznych trhových prostredí.
- 33 V súvislosti s posledným tvrdením Rakúska republika uvádza, že vlákna viskózy a vlákna lyocellu nemožno z pohľadu kupujúcich vzájomne nahradiť. Na podporu tohto tvrdenia Rakúska republika uvádza, že lyocell má špecifické vlastnosti, ktoré ho odlišujú od viskózy, ako je jeho zvýšená odolnosť v suchom stave a vo vlhkom prostredí, slabá zrážanlivosť vo vode, vysoká schopnosť absorpcie farby, hebkosť pri dotyku, podoba s hodváhom, ako aj možnosť ho zmiešať s inými textilnými vláknami. Jeho špecifické „povrchové vlastnosti“ a sklon k fibrilácii umožňujú výrobu nových výrobkov s novými vlastnosťami, ktoré nie je možné vytvoriť používaním vlákien viskózy, ako sú napríklad efekt „stonewashed“ a „broskyňová pokožka“. Okrem toho, v určitých oblastiach, v ktorých sa lyocell používa, ako napríklad pri výrobe džínsoviny, by bolo používanie viskózy technicky nemožné. Vysoká odolnosť lyocellu umožňuje výnimočne vysokú produkciu v pradiarni a v tkáčovni. Vzhľadom na to, že výroba lyocellu je drahšia, tieto výrobky sú nevyhnutne určené pre tie segmenty trhu, v rámci ktorých sa predávajú výrobky vyššej kvality a vyššej ceny. Rakúska republika odkazuje tiež na isté tvrdenia Komisie v jej rozhodnutí zo 17. októbra 2001 vo veci COMP/M.2187-CVC/Lenzing.
- 34 Ďalej Rakúska republika tvrdí, že výrobné metódy lyocellu a vlákien viskózy sú podstatne odlišné. Výroba viskózy využíva proces chemickej transformácie, kým výroba lyocellu prebieha prostredníctvom fyzikálneho postupu, a to za pomoci vodného roztoku oxidu N-metyl-morfolínu (NMMO). Rakúska republika zdôrazňuje, že proces výroby lyocellu si vyžiadal rozsiahle výskumné práce a že je pre životné prostredie menej škodlivý ako proces výroby vlákien viskózy, pri ktorom je

nevyhnutná vysoká spotreba chemických látok. Rakúska vláda upresňuje, že „nové technológie, ktoré sa používajú na výrobu vlákien lyocellu sú typické... nižším počtom výrobných etáp, kratšími lehotami v rámci výrobného procesu, nižšou spotrebou chemických látok a uzavretými výrobnými cyklami“.

35 Rakúska republika dodáva, že zníženie podielu na trhu a obratu, na ktoré sa žalobca odvoláva, nemožno pripisovať prijatiu sporných opatrení v prospech LLG, ale skôr finančným a ekonomickým ťažkostiam, ako aj nadmernému zadĺženiu, ktorému žalobca čelil počas niekoľkých rokov od začiatku 90. rokov. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Komisie 1999/395/ES z 28. októbra 1998 o štátnej pomoci poskytnutej Španielskym kráľovstvom v prospech Sniace, SA so sídlom v Torrelavega (Kantábria) (Ú. v. ES L 149, 1999, s. 40).

36 LLG a spolková krajina Burgenland tvrdia, že medzi LLG a žalobcom nie je žiaden konkurenčný vzťah, keďže žalobca nepôsobí v oblasti výroby lyocellu. V tomto smere sa LLG a spolková krajina Burgenland odvolávajú na rovnaké tvrdenia, aké uviedla Rakúska republika, a ktoré sú uvedené vyššie.

37 Vo svojej duplike Komisia žiada Súd prvého stupňa, aby preskúmal bez návrhu otázku aktívnej procesnej legitímácie žalobcu. Vyjadruje vážne pochybnosti, či je konkurenčná pozícia žalobcu podstatne ovplyvnená spornými opatreniami, keďže tieto boli určené výlučne výrobe lyocellu, ktorý patrí do iného trhového prostredia ako viskóza. V tejto súvislosti Komisia trvá konkrétne na tom, že cena lyocellu je citeľne vyššia ako cena vlákien viskózy a že tieto dve vlákna nie sú určené na rovnaké použitie. Okrem toho Komisia poznamenáva, že žalobca sa vo svojich pripomienkach, ktoré predložil v rámci konania pred podaním žaloby, obmedzil na „zopakovanie pochybností vyjadrených v rozhodnutí [o začatí konania]“.

- 38 Žalobca predovšetkým pripomína, že podľa ustálenej judikatúry vedľajší účastník konania nie je oprávnený podať námietku neprípustnosti žaloby, ktorá nie je uvedená v návrhoch odporcu (rozsudky Súdu prvého stupňa z 27. novembra 1997, Kaysersberg/Komisia, T-290/94, Zb. s. II-2137, bod 76, a z 21. januára 1999, Riviera Auto service a i./Komisia, T-185/96, T-189/96 a T-190/96, Zb. s. II-93, bod 25). Žalobca ponecháva na múdrosť Súdu prvého stupňa, aby zhodnotil, či je potrebné posúdiť bez návrhu prekážku konania vyplývajúcu z nedostatku aktívnej procesnej legitímácie.
- 39 Žalobca ďalej tvrdí, že sporné rozhodnutie sa ho priamo a osobne týka.
- 40 V súvislosti s podmienkou osobného vplyvu, žalobca po prvé tvrdí, že sa aktívne zúčastňoval na konaní pred podaním žaloby tým, že predložil písomné pripomienky.
- 41 Po druhé, žalobca uvádza, že bol prijatím sporných opatrení v prospech LLG znevýhodnený „tak, ako to vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, predovšetkým z už citovaného rozsudku... Intermills/Komisia“.
- 42 Po tretie, žalobca uvádza, že tieto opatrenia mu spôsobili ekonomickú škodu „spočívajúcu v znížení podielu na trhu, obratu a nehmotného majetku“. V súvislosti s preukázaním reality a objemu tejto škody žalobca odkazuje na poznámku uvedenú v prílohe 14 jeho žaloby.

- 43 V tejto poznámke žalobca poukazuje na tieto úvahy:
- pre európsky a svetový trhy s viskózou je typické zníženie výrobnnej kapacity a spotreby,
 - táto situácia je „nezlučiteľná s vytvorením nového náhradného priemyslu, ktorý využíva preferenčné európske financovanie“,
 - „... lyocell sa používa bez rozdielu s väčšou alebo menšou konkurenčnou výhodou miesto bežného vlákna viskózy ako jej náhrada“,
 - ponuka lyocellu spoločnosťou LLG zodpovedá 3,5 % európskeho trhu s viskózou,
 - „niet pochybností o tom, že ponuka, ktorá predstavuje 3,5 % trhu, so sebou prináša zmenu ceny, podmienok atď., tým viac, ak vzhľadom na cenu investície/amortizácie môže viesť nekalú súťaž na úkor iných vlákien, ktoré sa nachádzajú v ekonomicky nevýhodnejšej pozícii, a teda vyvolať straty, kým vlákna lyocellu, ktoré nemusia byť amortizované, môžu priniesť zisky“,

- žalobca tak prestal vyrábať, a teda i predávať nasledujúce množstvá viskózy:...¹ ton roku 1997,... ton roku 1998,... ton roku 1999,... ton roku 2000, zníženie o... ton ročne podľa predpokladov od roku 2001,

- to zodpovedá strate čistých ziskov vo výške:... španielskych pesiet (ESP) roku 1997,... ESP roku 1998,... ESP roku 1999,... ESP roku 2000. ... ESP podľa predpokladov na rok 2001 a... ESP podľa predpokladov na roky 2001 až 2007,

- ponuka lyocellu spoločnosťou LLG so sebou tiež priniesla „zmenu aktuálnej trhovej ceny o najmenej... %“, z čoho pre žalobcu vyplynuli tieto straty:... ESP roku 1997,... ESP roku 1998,... ESP roku 1999,... ESP roku 2000,... ESP podľa predpokladov na rok 2001 a... ESP podľa predpokladov na roky 2002 až 2007,

- okrem toho, LLG každoročne uviedla na trh „prostredníctvom sietí špeciálneho predaja, ktoré ďalej predávajú za mimoriadne nízku cenu“ okolo 1000 ton „podpriemerných výrobkov“ (alebo „výrobkov nízkej kvality“), čo donútilo žalobcu znížiť svoje ceny „výrobkov rovnakej kvality“,

- toto malo pre žalobcu za následok stratu príjmov vo výške... ESP ročne.

1 — Neuvedené dôverné informácie.

- 44 Vo svojej replike žalobca uviedol, že LLG vyrába a predáva pod ochrannou známkou „Pro-Viscose“ výrobok, ktorý pozostáva zo zmesi viskózy a lyocellu (ďalej len „proviskóza“), a tvrdí, že takýto výrobok konkuruje viskóze. Z poznámky pripojenej v replike vyplýva, že LLG ponúkla viacerým zákazníkom žalobcu proviskózu „za podobnú cenu, ako je cena bežnej viskózy“.
- 45 Vo svojich pripomienkach k vyjadreniam vedľajšieho účastníka konania žalobca uvádza, že je „nespochybniteľne“ podnikom, ktorý konkuruje LLG. Vlákna viskózy, ktoré žalobca vyrába, totiž priamo konkurujú výrobkom vyrábaným LLG, teda lyocellu, „podpriemernému lyocellu“ a proviskóze. Na podporu posledného tvrdenia žalobca predkladá znalecký posudok, ktorý vypracoval „nezávislý poradca“ F. Marsal Amenós, ako aj svedectvo „nezávislej veľkoobchodnej spoločnosti“ Manfib Sas. Lyocell je v skutočnosti len „vylepšeným vláknom viskózy“, ktoré je „vo väčšine prípadov jeho použitia“ nahraditeľné viskózou. Žalobca uznáva, že vlákna lyocellu sú drahšie ako vlákna viskózy a tvrdí, že proviskóza bola vytvorená s cieľom „vyhnúť sa tomuto problému“. V tomto ohľade žalobca tvrdí, že, berúc do úvahy vyššiu cenu lyocellu, LLG uviedla na trh proviskózu a „podpriemerný lyocell (nižšej kvality)“ za „cenu približne podobnú cene viskózy“. Žalobca dodáva, že vlákna lyocellu ovládli dôležitú časť európskeho trhu so strihanými celulózovými vláknami, teda 5 až 10 %, pričom tento trh bol predtým rozdelený výlučne medzi európskymi výrobcami viskózy.
- 46 Na pojednávaní žalobca uviedol, že LLG uviedla na trh „podpriemerný lyocell“ na určité použitie (cigaretové filtre, vlhké obrúsky, utierky atď.). Tiež uviedol, že lyocell je výrobok, ktorého kvalita je vyššia ako kvalita viskózy, predovšetkým čo sa týka odolnosti, ktorá vykazuje isté množstvo technických vlastností, a že cena „čistého lyocellu“ je vyššia ako cena viskózy. V súvislosti s posledným tvrdením žalobca upresnil, že lyocell môže byť ponúkaný za cenu konkurujúcu cene viskózy po jeho zmiešaní s inými výrobkami.

- 47 Na záver žalobca uznal, že podľa judikatúry samotná skutočnosť, že akt môže ovplyvniť konkurenčné vzťahy v rámci konkrétneho trhu, nepostačuje na to, aby všetky hospodárske subjekty, ktoré sa nachádzajú v akomkoľvek konkurenčnom vzťahu s adresátom aktu, mohli byť považované za priamo a osobne dotknuté týmto aktom (rozsudok Súdneho dvora z 10. decembra 1969, Eridania a i./Komisia, 10/68 a 18/68, Zb. s. 459, bod 7). Žalobca však jednak trvá na skutočnosti, že na trhu s dotknutými výrobkami jestvuje len obmedzené množstvo výrobcov [na segmente trhu s viskózovou strižou bežnej kvality („commodity viscose staple fibres“) participuje len päť výrobcov a na segmente trhu s hromadne farbenou viskózovou strižou („spundyed viscose staple fibres“) participujú traja] a jednak trvá na tom, že investičný projekt so sebou prináša výrazné zvýšenie výrobnnej kapacity.
- 48 Čo sa týka podmienky priameho vplyvu, žalobca tvrdí, že sporné rozhodnutie ponechalo všetky účinky sporných opatrení bez zmeny, hoci žalobca žiadal, aby Komisia prijala rozhodnutie, ktorým by zrušila alebo zmenila tieto opatrenia (rozsudok COFAZ a i./Komisia, už citovaný, bod 30, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. júla 1995, AITEC a i./Komisia, T-447/93 až T-449/93, Zb. s. II-1971, bod 41).

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 49 Je vhodné pripomenúť, že podľa článku 40 štvrtého odseku Štatútu Súdneho dvora môže návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania obsahovať iba návrhy podporujúce jedného z účastníkov konania. Okrem toho, podľa článku 116 ods. 3 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa vedľajší účastník konania musí prijať spor v stave, v akom sa nachádza v čase jeho vstupu do konania.
- 50 Vo svojich návrhoch sa Komisia obmedzila na návrh, aby bola žaloba zamietnutá vo veci samej a nenapadla aktívnu procesnú legitimitáciu žalobcu.

- 51 Rakúska republika, LLG a spolková krajina Burgenland sa teda nemôžu odvolávať na prekážku konania.
- 52 Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že v zmysle článku 113 rokovacieho poriadku, Súd prvého stupňa môže kedykoľvek aj bez návrhu preskúmať prekážky konania z dôvodu verejného záujmu, vrátane tých, na ktoré sa odvolávajú vedľajší účastníci konania (rozsudky Súdu prvého stupňa z 22. októbra 1996, Skibsvaerftsforeningen a i./Komisia, T-266/94, Zb. s. II-1399, bod 40; z 24. októbra 1997, EISA/Komisia, T-239/94, Zb. s. II-1839, bod 26, a zo 17. júna 1998, Svenska Journalistförbundet/Rada, T-174/95, Zb. s. II-2289, bod 79; pozri v tomto zmysle aj rozsudky Súdneho dvora z 11. júla 1990, Neotype Techmashexport/Komisia a Rada, C-305/86 a C-160/87, Zb. s. I-2945, bod 18; z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C-313/90, Zb. s. I-1125, bod 23, a z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, Zb. s. I-3203, bod 13).
- 53 V tomto prípade prekážka konania, na ktorú sa odvolávajú vedľajší účastníci konania, zdôrazňuje otázku verejného záujmu v súvislosti s aktívnou procesnou legitimáciou žalobcu (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdneho dvora z 5. júla 2001, Conseil national des professions de l'automobile a i./Komisia, C-341/00 P, Zb. s. I-5263, bod 32, a rozsudok Súdu prvého stupňa EISA/Komisia, už citovaný, bod 27). Prekážka teda môže byť bez návrhu preskúmaná Súdom prvého stupňa.
- 54 V tejto súvislosti je namieste pripomenúť, že v súlade s článkom 230 štvrtým odsekom ES môže fyzická alebo právnická osoba podať žalobu proti rozhodnutiu adresovanému inej osobe, len ak sa jej toto rozhodnutie priamo a osobne týka. Keďže sporné rozhodnutie bolo adresované Rakúskej republike, je vhodné skúmať, či žalobca spĺňa tieto dve podmienky.
- 55 Pri posudzovaní, či sa sporné rozhodnutie žalobcu osobne týka, je potrebné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že iné osoby ako adresáti rozhodnutia

môžu tvrdiť, že sa ich toto rozhodnutie osobne týka, len v prípade, že ich toto rozhodnutie zasahuje z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú vlastné len im alebo z dôvodu skutkových okolností, ktoré ich charakterizujú vo vzťahu ku všetkým ostatným osobám a vyčleňujú ich podobným spôsobom, ako je vyčlenený adresát rozhodnutia (rozsudky Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223; z 23. mája 2000, Comité d'entreprise de la Société française de production a i./Komisia, C-106/98 P, Zb. s. I-3659, bod 39, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. apríla 1995, ASPEC a i./Komisia, T-435/93, Zb. s. II-1281, bod 62).

- 56 Čo sa týka konkrétne oblasti štátnej pomoci, okrem podnikov, ktoré boli príjemcami pomoci, boli ako osobne ovplyvnené rozhodnutím Komisie, ktorým bolo ukončené konanie začaté na základe článku 88 ods. 2 ES v súvislosti s individuálnou pomocou, uznané konkurujúce podniky, ktoré hrali aktívnu úlohu v rámci tohto konania, pokiaľ bola ich pozícia na trhu výrazne ovplyvnená opatrením pomoci, ktoré bolo predmetom napadnutého rozhodnutia (rozsudok COFAZ a i./Komisia, už citovaný, bod 25).
- 57 Podnik preto nemôže odkazovať výlučne na svoje postavenia konkurenta vo vzťahu k podniku, ktorý je príjemcom pomoci, ale musí okrem iného preukázať, že berúc do úvahy stupeň svojej prípadnej účasti v konaní a silu zásahu do svojej trhovej pozície, je v situácii, ktorá ho vyčleňuje podobným spôsobom, ako je vyčlenený adresát rozhodnutia (rozsudok Comité d'entreprise de la Société française de production a i./Komisia, už citovaný, bod 41).
- 58 V tomto prípade je na mieste preskúmať, akým spôsobom môže v súlade s článkom 230 ES vyčleniť žalobcu jeho účasť na konaní začatom na základe článku 88 ods. 2 ES a ovplyvnenie jeho postavenia na trhu.

- 59 Po prvé je vhodné konštatovať, že žalobca hral v konaní pred podaním žaloby len malú úlohu. Na jednej strane nepredložil Komisii žiadnu sťažnosť. Na strane druhej sa zdá, že priebeh tohto konania nebol vo veľkej miere ovplyvnený pripomienkami, ktoré žalobca predložil listami z 12. februára a zo 4. októbra 1999 (pozri v tomto zmysle rozsudok COFAZ a i./Komisia, už citovaný, bod 24). Žalobca sa tak vo svojich pripomienkach z 12. februára 1999 v podstate obmedzil na zopakovanie určitých konštatovaní Komisie v jej rozhodnutí o začatí konania a na súhrnný komentár k nim, a to bez toho, aby poskytol akýkoľvek konkrétny dôkaz. Rovnako vo svojich pripomienkach zo 4. októbra 1999 žalobca len tvrdil, bez najmenšieho upresnenia alebo akéhokoľvek dôkazu, že opatrenia uvedené v rozhodnutí o rozšírení konania sú štátnou pomocou a že musia byť vyhlásené za nezlučiteľné so spoločným trhom.
- 60 Po druhé, pokiaľ ide o silu zásahu do trhovej pozície žalobcu, je vhodné na úvod pripomenúť, že, ako to vyplýva z bodu 28 už citovaného rozsudku COFAZ a i./Komisia, súdu Spoločenstva neprináleží v štádiu skúmania prípustnosti, aby sa definitívne vyjadril o konkurenčnom vzťahu medzi žalobcom a podnikom, ktorý je príjemcom pomoci. V tejto súvislosti prislúcha výlučne žalobcovi, aby vhodným spôsobom poukázal na dôvody, pre ktoré rozhodnutie Komisie môže poškodiť jeho legitímne záujmy tým, že výrazne ovplyvní jeho pozíciu na trhu.
- 61 Okrem iného je potrebné zdôrazniť, že v tomto prípade sa opatrenia uvedené v spornom rozhodnutí týkajú výlučne továrne určenej na výrobu lyocellu a že je isté, že žalobca nevyrába tento typ vlákna, ani to nemá v budúcnosti v úmysle.
- 62 Žalobca sa však odvoláva na tri tvrdenia, ktorými sa pokúša preukázať, že jeho pozícia na trhu môže byť výrazne ovplyvnená sporným rozhodnutím.

- 63 Po prvé, vo svojej žalobe tvrdí, že viskóza a lyocell sa nachádzajú v priamom konkurenčnom vzťahu.
- 64 Bez toho, aby bolo v štádiu posúdenia prípustnosti potrebné sa s definitívnou platnosťou vyjadriť k presnej definícii trhu s predmetnými výrobkami, postačí konštatovať, že toto tvrdenie je vyvrátené viacerými dôkazmi uvedenými v spise.
- 65 Na strane jednej má lyocell isté fyzikálne vlastnosti, ktoré ho zjavne odlišujú od vlákna viskózy. Žalobca v bode 23 svojej žaloby tak výslovne uvádza, že „lyocell má prírodný pôvod a je rozložiteľný pomocou živých organizmov; [že] použité rozpúšťadlo nie je toxické, je recyklovateľné, v súlade s normami o neprítomnosti toxických látok, má zvýšenú odolnosť tak [v prípade] obalovej úpravy, ako aj [v prípade vystavenia] vlhkosti a nízke percento zrážanlivosti“. Na pojednávaní žalobca tiež uznal, že lyocell disponuje „výhodami v technickej rovine“, má vyššiu kvalitu ako vlákno viskózy a ponúka mimoriadne vysokú odolnosť. Okrem toho, žalobca nenapadol skutočnosť, že lyocell je charakteristický svojou vlastnosťou fibrilácie, ktorá umožňuje výrobu tkanín s vynikajúcim skladoom a na dotyk hebkých. V súvislosti s touto vlastnosťou lyocellu sa žalobca obmedzil na tvrdenie, že „vyšla z módy a... v súčasnosti viac nie je vyhľadávaná“ (bod 26 žaloby).
- 66 Tvrdenie žalobcu, že lyocell je „vo väčšine prípadov jeho použitia“ nahraditeľný viskózou, nebolo presvedčivým spôsobom podložené. Predovšetkým „znalecký posudok“ „nezávislého poradcu“, ktorý žalobca pripojil ku svojim pripomienkam k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania s cieľom podporiť toto tvrdenie je málo presvedčivé. Ide o dokument, pozostávajúci z jednej strany, ktorý obsahuje len niekoľko odsekov a veľmi povrchnú analýzu tejto otázky. Okrem toho, tento dokument obsahuje zjavne nepresné tvrdenia ako napríklad tvrdenia o značnej podobnosti medzi procesom výroby lyocellu a vlákien viskózy, ako aj o podobnosti ich vlastností (pozri bod 65 vyššie a bod 69 nižšie). Svedectvo „nezávisle

veľkoobchodnej spoločnosti“, ktoré žalobca tiež pripojil k svojim pripomienkam k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania, najviac preukázalo, že v súvislosti s istými osobitnými použitiami istí zákazníci žalobcu do svojich výrobkov zahrnujú lyocell alebo proviskózu miesto viskózy.

- 67 Okrem toho, toto tvrdenie je v rozpore s vyhlásením LLG na sympóziu, na ktoré sa žalobca odvoláva pre podporu svojho predpokladu (bod 30 žaloby a príloha 14 žaloby) a podľa ktorého je lyocell „doplňkovým vláknom, ktorého použitia sú rôzne“.
- 68 Na strane druhej, je isté, že cena lyocellu je citelne vyššia ako cena vlákien viskózy. Tento názor bol výslovne potvrdený žalobcom jednak v jeho písomnostiach (bod 26 žaloby a body 77 a 78 pripomienok k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania), jednak na pojednávaní. Takto okrem iného opakovane uznal, že lyocell možno uviesť na trh za ceny schopné konkurovať cenám vlákien viskózy, len ak bol zmiešaný s inými výrobkami.
- 69 Nakoniec, podľa vlastných prehlásení žalobcu, proces výroby lyocellu na jednej strane a proces výroby viskózy na strane druhej sa výrazne odlišujú. V bode 23 žaloby žalobca uviedol, že „v prípade lyocellu... sa používa rozpúšťadlo na účely celulózovej pasty (typ NMMO), kým proces výroby bežnej viskózy zahŕňa etapy mercerizácie a xantogenácie“ a že „v porovnaní s procesom výroby bežnej viskózy... lyocell [sa vyrába] s pomocou rozpúšťadla, a nie podľa tradičných etáp výroby viskózy“. Okrem toho, v bode 36 repliky žalobca uvádza, „že z hľadiska metódy výroby súhlasí s Komisiou v súvislosti s jej tvrdením, že lyocell sa vyrába inými metódami, ako sú tradičné metódy výroby viskózy“.

- 70 V každom prípade aj za predpokladu, že jestvuje konkurenčný vzťah medzi lyocellom a vláknom viskózy, je potrebné konštatovať, že údaje predložené žalobcom v jeho písomnostiach a konkrétne v poznámke uvedenej v prílohe 14 žaloby dostatočne právne nepreukazujú, že sporné rozhodnutie môže výrazne ovplyvniť pozíciu žalobcu na trhu. Údaje obsiahnuté v tejto poznámke spočívajú na nepodložených predpokladoch, ako je napríklad skutočnosť, že výroba lyocellu spoločnosťou LLG bola od roku 1997 úplne nahradená výrobou viskózy a že je určená výhradne pre európsky trh. Okrem toho, žalobca v tejto poznámke tvrdí, že z dôvodu „ponuky [LLG], ktorá predstavovala 3,5 % trhu“ prestal od roku 1997 vyrábať, a teda i predávať určité množstvá viskózy, bez toho, aby svoj predpoklad podložil minimálnym dôkazom a bez toho, aby predložil akékoľvek vysvetlenie o spôsobe výpočtu týchto množstiev. V rovnakom duchu je potrebné zdôrazniť, že žalobca nepredložil ani minimálny dôkaz na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého uvedená „ponuka“ spôsobila „zmenu o minimálne... % aktuálnej trhovej ceny“.
- 71 Po druhé sa žalobca odvoláva na existenciu „podpriemerného lyocellu“, ktorý jestvuje popri „čistom lyocelle“ a proviskóze a ktorý tiež označuje ako lyocell „nižšej kvality“ V poznámke uvedenej v prílohe 14 žaloby žalobca v tejto súvislosti uvádza, že LLG predala prostredníctvom „sietí špeciálneho predaja“, „za mimoriadne nízku cenu“ 1000 ton „podpriemerných výrobkov“ ročne, čo donútilo žalobcu znížiť svoje ceny o... ESP za kg v súvislosti s „výrobkami rovnakej kvality“.
- 72 V tejto súvislosti je nutné konštatovať, že dôkazy uvedené v spise neumožňujú dospieť k záveru, že jestvujú rôzne vlastnosti lyocellu. Musí sa konkrétne zdôrazniť, že žalobca vo svojich písomnostiach vôbec neupresnil, čo znamená pojem „podpriemerný lyocell“. Okrem toho vážne nenapadol tvrdenie LLG a spolková krajina Burgenland, niekoľkokrát zopakované na pojednávaní, podľa ktorého nejestvuje lyocell nižšej kvality. Svedectvo „nezávislej veľkoobchodnej spoločnosti“ pripojené k pripomienkam k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania neprináša žiadne objasnenie tejto súvislosti, len sa obmedzuje na zdôraznenie „podpriemerných výrobkov“ ako súčasti „upravených vlákien“ spoločnosti LLG, rovnako lyocell a proviskóza.

- 73 Aj v prípade prijatia predpokladu, že LLG vyrába lyocell nižšej kvality a že ho predáva za mimoriadne nízku cenu, je vhodné zdôrazniť, že žalobca nijako nepodložil svoj predpoklad, podľa ktorého musel následne znížiť cenu „výrobkov rovnakej kvality“. Okrem toho, nijako neodôvodňuje množstvá a zníženie ceny, na ktoré sa odvoláva.
- 74 Po tretie sa žalobca vo svojej replike a vo svojich pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania viac sústredil na konkurenciu, ktorá jestvuje medzi proviskózou a viskózou. Tvrdí, že jeho situácia na trhu je ovplyvnená skutočnosťou, že LLG uvádza proviskózu na trh za ceny schopné konkurovať cenám viskózy a že, vzhľadom na vyššiu kvalitu proviskózy, ju zákazníci uprednostňujú.
- 75 V tejto súvislosti je nutné konštatovať, že žalobca sa znova obmedzuje na uvádzanie nedostatočne podložených tvrdení.
- 76 Po prvé, poznámka, ktorú žalobca pripojil ku svojej replike na podporu svojich tvrdení, je úplne nepresvedčivá, berúc do úvahy to, že ide o jednoduchý dokument vypracovaný vnútornými službami žalobcu a obmedzujúci sa na zdôraznenie veľmi všeobecných informácií získaných v rámci pohovorov s istými zákazníkmi.
- 77 Okrem toho, aj v prípade prijatia predpokladu, že proviskóza a viskóza sú určené na rovnaké použitie a sú predávané za porovnateľné ceny, je nutné zdôrazniť, že žalobca nepredložil žiaden, ani len súhrnný údaj o stratách alebo iných negatívnych následkoch, ktoré utrpel vzhľadom na ponuku proviskózy zo strany LLG. Takéto upresnenia sú v tejto súvislosti nevyhnutné o to viac, že je nesporné, že proviskóza je novým výrobkom, ktorý sa začal vyrábať a uvádzať na trh len rok pred prijatím sporného rozhodnutia.

- 78 Z týchto úvah vyplýva, že žalobca neuviedol vhodným spôsobom dôvody, na základe ktorých mohlo sporné rozhodnutie poškodiť jeho legitímne záujmy tým, že by výrazne ovplyvnilo jeho pozíciu na trhu.
- 79 Vzhľadom na túto okolnosť a na malú úlohu, ktorú žalobca zohrával v rámci konania pred podaním žaloby (pozri bod 59 vyššie) treba dospieť k záveru, že žalobcu sa sporné rozhodnutie osobne netýka.
- 80 Z toho vyplýva, že žaloba sa musí vyhlásiť za neprípustnú bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či sa žalobcu sporné rozhodnutie priamo týkalo.
- 81 Pokiaľ ide o návrh na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania podaného žalobcom 16. októbra 2001 v rozsahu, v akom sa týka dokumentov alebo informácií, na ktoré sa nevzťahovali opatrenia na zabezpečenie priebehu konania nariadené 14. novembra 2001, nie je potrebné mu vyhovieť vzhľadom na to, že dôkazy, ktoré sa nachádzajú v spise a vysvetlenia poskytnuté na pojednávaní, boli dostačujúce na to, aby sa Súd prvého stupňa mohol v tomto prípade vyjadriť.

O trovách

- 82 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu vlastných trov, ako aj trov Komisie, v súlade s návrhom žalovanej.

- 83 Rakúska republika znáša svoje vlastné trovy konania v súlade s článkom 87 ods. 4 prvým pododsekom rokovacieho poriadku. Podľa článku 87 ods. 4 tretím pododsekom rokovacieho poriadku LLG a spolková krajina Burgenland znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.**
- 2. Žalobca znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania Komisie.**
- 3. Vedľajší účastníci konania znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Mengozzi

Martins Ribeiro

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 14. apríla 2005.

Tajomník

Predsedníčka komory

H. Jung

P. Lindh